

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

S. Ioanni Damasceno manus à Deipara restituitur, n. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

fideliū cœtu ad basilicam beatæ Genitricis Dei, & Domini nostri Iesu Christi, quæ ad præsepe dicitur, cum Dei laudibus magna populi cetera comitante properabat : Qui cum peruenisset ad locum, in quo ipse sæuissimus basiliscus terris (vt iam superius dictum est) iacebat cauernis : omni Clero, & populo stare præcepit, atque iuxta easdem cauernas properans, sub foramen, vnde spiritus pestiferi flatus egrediebantur serpentis, intrepidus stetit, & oculos in cœlum pariter tendens, & palmas, Christum, qui est super omnia Dominus, profusus lacrymis deprecatus est, vt ab eodem loco diri serpentis genus sua potentia effugaret : & data super populum oratione, Dei laudes ad basilicam, quam superius memorauimus, profectus est exhibere. Ab eodem verò die ipse mortifer basiliscus ita effugatus, & ab ipsis proiectus est antris : vt vltra in illis locis nulla læsionis eius macula appareret. Huc vsque Anastasius apud Baronium tom. 10. Idem Baronius indicat ea de causa à Leone IV. institutam octauam Assumptionis Deiparæ, in notis martyrologij ad diem 22. Augusti; Platina verò in ipsa octaua Assumptionis basiliscum expulsū scribit in vita S. Leonis, de quo in tractatu de festis. Et sanè Leo Quartus inter sanctos recensetur in Martyrologio 17. Iulij.

S. WILFRIDVS INTERCESSIONE Deiparæ lethali morbo curatur.

NARRAT Beda lib. 5. histor. Anglorum c. 20. S. Wilfridum Archiepiscopum Eboacensem cum ex Vrbe rediret in Angliam lethali morbo correptum in Gallia & quadriduo quasi mortuum, sine cibo, & potu, sine voce, & auditu iacuisse : Virginis tames ope sospitati restitutum, modum autem ipsemet S. Wilfridus Accæ suo Presbytero his verbis apud Bedam aperuit : Astitit, inquit, mihi quidam candido præclaro habitu, dicens se Michaëlem esse Archangelum, & ob id, inquit, missus sum, vt te à morte reuocem ; donauit enim tibi Dominus vitam per orationes, & lacrymas discipulorum, & fratrum tuorum, & per intercessionem suæ beatæ Genitricis semper Virginis MARIÆ, qua propter dico tibi, quia modo quidem ab infirmitate hac seruaberis : sed paratus esto, quia post quadriennium reuertens visitabo te, & in pace tranquilla vitam terminabis. Conualuit Episcopus, cunctis gauden-

dentibus, & Deo gratias agentibus coepitq; itinere, in Britanniam venit hæc Beda.

SANCTO IOANNI DAMASCENO manus à Deipara restituitur.

INSTONE, & toti orbi notissimum est miraculum illud, quo Deipara S. Ioanni Damasceno sui studiosissimo manus ob defentum sanctarum Imaginum cultum abscissam restituit. Remgestam narrat Ioannes Patriarcha Ierosolymitanus in eius vita, in hunc modum. Cum Ioannes Damasci, vnde cognomen accepit, nobilibus parentibus ortus esset, atq; ab eruditissimo quodam Monacho Italo Colma nomine, in omni scientiarum genere institutus, doctissimus & ipse euassisset ; à Principe Saracenorum, cuius imperio parebat Damascenus, primarij Consiliarij dignitatem suscipere est coactus : verum exorta Leonomachorū hærese studio Leonis Isaacici Constantinopolitani Imperatoris (qui regnare coepit anno Domini 716.) à quo sacræ imagines abolebantur, & catholici earum cultores exilio, exidibus ; mirum in modum diuexabantur Ioannes libellis Epistolaribus ad Orthodoxos, quibus notus erat, datis, & tribus luculentissimis editis orationibus, hæc hæresim confutauit, & sacrarum imaginum adorationem apertissimis argumentis confirmauit ; id quod Leonis Isaacici in eum odium vsque adeo concitauit, vt cum ei in Saracenorum ditone degenti, aperta vi nocere nequitiam posset, hanc fraudem excogitauit. Ad Saracenorum Principem literas dat, quibus se pacis seruandæ studio teneri, eaque de causa ad illum mittere significabat cuiusdam, qui in eius ditone versabatur, epistolam, qua ad occupandum Damascum inuitabatur. Hæc erat conficta in eam sententiam ex persona Ioannis ad se Epistola, in qua Notarij iussu Leonis Ioannis scripturæ notas, & ipsius sententias, ac verba accuratè expresserant. Saracenus his acceptis Ioannem accersit, eique ementitam Epistolam ostendit, qua perlecta, Ioannes literarum quidem formas suis similes esse confessus est, se autem quæ in ipsis continerentur prorsus ignorare, nec eum fugit cuius insidij hæc aduersum se comparata essent, ideoque ad se purgandum, & impij Imperatoris in se furorem exponendum, breue temporis spatium ab homine barbaro enixè petijt.

Hh Verum

so
S. Iohannis
Damasceni
no ampu-
rata dex-
tera à B.
Parg. resti-
tuitur.
Ioannes
Patriar-
cha Iero-
solymita-
nus.

Baronius
Leo IV.
Pontifex
Platina.

Tractatus
de festis.
Martyro-
logium
Romanū.

B. Wilfridi
du Virgini
na ope cu-
ratum.

Beda.

Verum Barbarus ille dexteram Joanni illico amputari iubet, & in foro suspendi: exacta itaque die Joannes à tyranno per nuncios ad leniendum dolorem sibi manum restitui impetrat, qua ille accepta (inquit vitæ eius auctor) in oratorium quod domi habebat, ingreditur, pronoque omnino corpore ante imaginem Dei genitricis provolutus, excisamque manum pristinae suæ commissuræ admouens, intimo pectore ingemiscit, ac cum lacrymis exclamans, illam ad misericordiam propensissimam hunc in modum obsecrare cepit. Domina, & castissima Mater, quæ Deum meum peperisti, diuinam imaginum causa dextera mihi manus amputata est: Neque enim te fugit quid Leonem in furorem coniecerit. Quare quam celestissime accurre, ac manui meæ medicinam adhibe. Dextera excelsi, quæ ex te incarnata est, virtutes multas efficit: tuo itaque rogatu meam quoque dextram obsecro sanet, ut tuas quemadmodum concesseris, filijque ex te incarnati laudes modulato concentu, ô Dei genitrix, literis consignet, atque orthodoxo cultu adiumento sit. Potes enim quicquid iubes, ut Dei Mater. Hæc Joannes cum lacrymis dicens obdormiuit, atque in somnis sanctæ Dei genitricis imaginem videt, placidis, & lætis oculis ipsam intuentem, ac dicentem, Ecce sanitati restituta est manus tua. Jam ergo si ne vilia cunctatione, quemadmodum nunc pollicitus es, eam scribæ velociter scribentis calamum effice: experrectus igitur ille cum excisam manum sanam conspexisset, spiritu exultauit in Deo salutari suo, atque ipse matre, stanque tota nocte cum vniuersa familia letabatur, canticum nouum Deo cantans tanta iubilatione, ut ad aures vicinorum, aliorumque perueniret. Quod cum Principi Saracenorum statim renunciatum esset, atque in dubium reuocatum, ne forè dextera alicui seruatorum Joannis, non autem ipsi Joanni abscissa esset, Joannes accessit, exactam dexteram ostendere iubetur, qua demonstrata, certo Dei Matris consilio, ac providentia linea quædam in ea elucebat, verissimam in ea excisionem ostendens. Tum igitur ex eo Barbarus quaesivit: quo medico, quibusve medicamentis sanitati restitutus esset, ille clara, & ingenii voce miraculum prædicat, Deumque in sanitatem se inuocasse affirmat. Ad hæc Barbarus, Quantum coniectura assequor, insons passus es, ac velim ignoscas, quod præcipiti, & in-

considerata sententia supplicium tibi intulimus; Tu verò pristinum manus administrationis, principemque inter Consiliarios nostros locum habebis. Ille autem humi prostratus, diu eum rogauit, ut aliam viam multò iucundiorum ingredi permitteret, & Christi vestigijs hæreret: At Barbarus hanc ei potestatem minime faciebat: tandem Ioannis precibus, Deo sic volente, annuit. Ille verò bonis suis in pauperes captiuos, & seruos suos, quos etiam libertate donauerat, & cognatos distribuit, nudus, vestimentis exceptis, è mundo excessit, & Ierolymam profectus, ibique sanctis locis adoratis ad S. Sabæ Lauram monasticum institutum suscepit; vbi plurimis, & egregijs libris ad fidei catholice defensionem exaratis, sanctæ obijcit: cuius memoria in Martyrologio recolitur die 6. Maij

SANCTI ALIQUANDO AB HOMINIBUS INUOCATI Deipara iussu beneficia ipsi contulere.

NEC illud silentio prætereundum, Deiparam à Christo eius filio dispensatam gratiarum ad eam constitutam, ut ij etiam, qui aliquos cælestis alicuius beneficij gratia inuocant, interdum Deiparæ iussu ab ipsa Sanctis, interdum ab ipsamet, quæ petebant, sint consecuti, cuius rei vnum, aut alterum exemplum proferamus.

In Synodo Nicæna 2. Act. 4. inter plurimas Sanctorum historias, quæ ad sacrarum imaginum cultum confirmandum afferbantur, Theodosius Diaconus, & Monachus ex libro Miraculorum sanctorum Cosmæ, & Damiani tota Synodo audiente, & hanc ex libro recitauit historiam, quam totidem verbis referemus. Vir quispiam admodum manuetos fistula in iunctura coxæ laborabat, cumque multorum curaciones frustra tentasset, medicorumque nouaculis annis quindecim esset scissus, exhaustus, & superatus malo, videns vicus in dies augeri, iamque pro vno foraminis quinq; oscula aperta; perque vnum eorum potum etiam, & cibum quandoque reddi, medicosque dicentes malum præualere, neque hominum manu superari posse: multis autem contulentibus, ut duorum Cosmæ, & Damiani simulorum Dei templum sacratum adiret, statuit secum amicorum consilij (res enim multi consilij necessitas) acquiescendum. Videt igitur per somnum viros Dei sibi affantes, dicentes, Ades dum ad nos, & sanaberis. Hac itaque adhortatione